

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 163**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

vis
begäring
och
efter
sitt
fosterland

Tycker du om Shelley, människans och solnedgångens skald?
Jag känner honom så litet, men jag har varit i närliggande
med honom rätt mycket och ej förmått ^{läsa honom}. Han hade ingen substans.
Nu töste jag igår en kritisk af Colvins Arnold om Shelleys
biografi, en sådan tyckes det som blifvit gifven öfver Carlyles
En anmärkning med bref och allt, så att den ej är panegyriske,
trots alla utgifvarens försök att vara det. Arnold säger att
biografien berättar fakta om S., som ingen i England hämt fönt
Han säger, att det engelska, som hufvudt öfver honom, försvinner
Det kommer från nya drag, som gör honom delvis afakryvärd -
Han nöjer föntigen öfver den bronade idolen -
De nya fakta äro naturlighvis Ränders förhållanden, till Gud
Säger han, af hvilka människor är ej denna Shelley utgifven!
Han är en hans första hustru, en skottis, som han bortför från Paris.
Hon är hygglig först, men så öfverger han henne, då förfaller han och
mördar sig två år efteråt. Hans hustrus systers hjälper henne att rycka,
därför att S. skall bli rik en gång. Hans bästa vän försöker att förföra
hustrun så snart S. är bortrest, men får förlåtelse ^{på en dag} - På är det hans
andra hustru, som han rycker bort med ~~medan~~ hustru och lifver med
i två år före giftermålet - Hans svärfor (andra giftet) förbannar honom, grä-
lar på honom och mottar underhåll af honom. Hans svägerska är både
hans och Byrons älskarinna - Ett år lifva han och Byron i Schweiz,
med de två ^{de hette visst Godwin} systerna som älskarinnor. En systers till dessa båda
dödar sig. Och det tycks ha varit Ränders hela lifvet igenom
för honom till en ä, en en annan, Ingen trohet möjlig - Hela hans lif
synes ha varit alldeles opraktiskt, han svärmari - Det är ju
verkligen skryggligt med bref, tänk när man gått och varit helgon
i närmare hundra år -

Jag tyckas dig att du fick tala med Ellen, det måtte ha hänt
gott, men visste hon ej vår uppfattning? Därför verkligen minnaktning för
hennes systers och fru Gluckie. På samma gång blir jag ledsen för hon
måtte äro mig falsk, jag trodde hon visste mina avsikter, då hon alltid
beringade frågar - Jag säg, att man grålat nog på henne och ville
ej börja på nytt - Det är ju nog att tåga - Det är alltid nog för mig,
då det gäller mina väcker -
Jag ville verkligen helst skriva svenskt, men just nu tar mig något
annat - Det går nog så med Gleidertans och - Man får välja ännu efter